

TỔNG HỢP MỘT SỐ BÀI VĂN HAY
LỚP 5
(Đọc Tham Khảo)

Đề 1: Tả một người bạn của em ?

Năm tháng cứ thế trôi đi, chỉ có thời gian là thước đo tốt nhất cho tình cảm bạn bè. Trong suốt thời gian đó, có lẽ Diệp Anh là người bạn mà em yêu mến nhất, người bạn đã học với em từ suốt năm học lớp ba.

Dáng người Diệp Anh dong dỏng cao, khuôn mặt bầu bĩnh, đầy đặn của bạn hề ai nhìn đến cũng thấy đáng yêu. Nước da ngăm ngăm đen. Mái tóc dài óng ả. Cặp mắt đen láy lúc nào cũng mở to, tròn xoe như hai hòn bi ve. Chiếc mũi hếch và cái miệng rộng luôn tươi cười để lộ hai hàm răng trắng bóng. Ở Diệp Anh khi nào cũng toát lên vẻ năng động, tự tin, hóm hỉnh và hài hước nên rất dễ mến.

Diệp Anh rất hiếu động, không lúc nào yên nghỉ chân tay. Trong giờ ra chơi, chỗ nào sôi động nhất là ở đó có Diệp Anh. Chúng em thường tụ tập nhóm ba, nhóm bảy người xung quanh bạn Diệp Anh để nghe bạn kể chuyện. Mở đầu câu chuyện, Diệp Anh vẫn thường hay kể: “ Cái hồi xưa ấy, đây, cái hồi ấy, cái hồi mà bà tớ chưa sinh ra mẹ tớ ấy ...”. Chỉ nghe có đến thế thôi là chúng em đã thấy buồn cười đến nỗi không thể nhịn được rồi mà cái mặt Diệp Anh vẫn cứ tỉnh như bơ. Đặc biệt, Diệp Anh có một trí nhớ rất tốt. Những câu truyện đã đọc hay đã nghe, Diệp Anh đều nhớ như in và kể lại bằng đúng giọng nhân vật nên rất cuốn hút và sinh động. Một mình Diệp Anh đóng đủ các vai, kết hợp với điệu bộ khôi hài khiến bọn em lăn lóc cười đến vỡ bụng.

Diệp Anh luôn luôn làm ra những trò chơi thú vị. Bạn thường hay chơi cùng với chúng em trò bịt mắt bắt dê hay bó khăn. Vừa chạy lại vừa kêu tiếng dê be be nghe rất ngộ nghĩnh. Diệp Anh thường biểu diễn tiếng hát, tiếng ngựa hí và con sóc nâu hay leo trèo. Mỗi tiết mục, Diệp Anh đều được hoan nghênh nhiệt liệt và gây ra những trận cười nức nở. Không chỉ là các bạn gái mà cả các bạn trai ngoài và trong lớp đều yêu mến bạn Diệp Anh. Diệp Anh và em cùng các bạn trong lớp đều có ước mơ là sẽ vào được trường Trần Đại Nghĩa. Mong rằng chúng em sẽ thực hiện được ước mơ của mình.

Rồi mai đây phải xa mái trường thân yêu, em cũng sẽ mang theo nhiều kỷ niệm cùng với những yêu mến của cả lớp với bạn Diệp Anh, một người bạn thật đáng yêu!

Đề 2 : Tả một người Thầy (Cô) giáo đã từng dạy em ở những năm học trước ?

Năm tháng rồi cũng qua đi, chỉ có thời gian là thước đo tình cảm của con người. Bây giờ tuy đã học lớp 5 - lớp cuối cấp của trường tiểu học, sắp sửa phải tạm biệt mái trường, thầy cô, bạn bè để tiếp bước vào bậc trung học . Nhưng quãng thời gian là năm năm học ở trường, em không sao quên được những kỷ niệm về cô giáo đã dạy em những năm đầu chập chững cắp sách tới trường.

Cô có cái tên rất hay và em cũng rất thích đó là Kim Oanh. Cô là người mẹ hiền dịu nhất trong những ngày em còn học lớp 1. Với dáng người đậm đà, mái tóc xoăn xoăn màu hạt dẻ thì ai cũng nói nhìn cô trông rất xinh. Cô thường mặc những bộ quần áo lịch sự, phù hợp với dáng người của mình. Ngày đó, em cứ nghĩ cô giáo phải dễ sợ lắm. Nhưng không, cô đã làm tan biến những ý nghĩ vẩn vơ đó của em. Cô vẫn là cô giáo hiền lành, tốt bụng. Với khuôn mặt tròn, phúc hậu, hai gò má cao cao, lúc nào cũng ửng hồng. Mắt cô đen láy, long lanh với hàng lông mi cong vút. Nhưng đặc biệt nhất vẫn là ánh mắt

nhìn triu mến, bao dung mà cô dành cho chúng em. Mỗi lần không học bài, chỉ cần nhìn vào đôi mắt buồn buồn của cô là bạn ấy hối hận ngay về việc làm của mình. Có lẽ, chính cô là người khơi dậy lòng hăng say học tập của chúng em. Ẩn dưới vầng trán cao cao thông minh ấy là đôi lông mày vòng nguyệt cầm đối , tạo cho khuôn mặt vẻ thanh tú. Cô Oanh là một giáo viên hăng say trong công việc và hết lòng thương yêu học sinh. Tâm hồn cô là cả một khoảng trời chứa chan bao tình yêu cô dành cho chúng em: Nghe cô giảng bài thì thật là thú vị. Cô giảng rất dễ hiểu, dễ nghe nên chúng em luôn tiếp thu được bài. Vào những giờ ra chơi, cô luôn ngồi lại để viết mẫu và chấm bài cho chúng em. Có những hôm cô còn trao đổi cách giảng bài với bạn bè đồng nghiệp. Nếu bạn nào đọc chưa tốt hay viết chưa đúng thì cô luôn sẵn sàng giúp đỡ. Khi cô đã giảng cho bạn nào thì bạn ấy hiểu ngay. Vào những giờ sinh hoạt lớp, cô luôn nhận xét cho từng bạn và nói cho các bạn cách sửa lỗi sai đó. Có hôm cô nhận xét rất tốt về lớp em và em rất nhớ câu: “Tuần qua, các con đã rất cố gắng để nhận cờ Đội. Cô rất vui vì không những các con được nhận cờ tốt mà còn nhận cờ xuất sắc. Cô mong tuần nào các con cũng như vậy”. Và khi đó, lớp em vỗ tay rào rào.

Giờ đây khi đã lên lớp năm, mỗi khi có việc cần đi qua lớp cô, cô lại gọi em lại hỏi han. Khi đó, em lại nhớ những giây phút khi còn học lớp 1, được cô yêu thương dạy dỗ. Trong em vang lên lời bài hát: “Mẹ của em ở trường là cô giáo mến thương...”. Vâng! Đúng vậy em sẽ không bao giờ quên cô - người mẹ đã đưa em đón những tia nắng đầu tiên của cuộc đời.

Đề 3: Tả một em bé ?

Các cụ ta có câu “ Ba tháng biết lẫy, bảy tháng biết bò, chín tháng lò dò biết đi” cháu Tễu của em cũng đang tuổi tập đi tập nói.

Bé Tễu mới tròn một năm, trông Tễu thật là xinh và bụ bẫm. Mỗi khi Tễu cười thì nhô bốn cái răng trắng tinh. Những sợi tóc mềm mượt như sợi tơ tằm được cắt tỉa gọn gàng. Đôi mắt Tễu tròn , đen lay lay ẩn dưới đôi lông mày hình trăng khuyết đen nhạt. Một hôm em sang chơi bé Tễu cười tít mắt đi đến chỗ em vẫy đôi tay lùn cùn dễ thương. Tễu rất ngoan, ai bảo gì Tễu cũng nghe theo và làm đúng cái nấy, nếu có ai gọi thì Tễu lại d...ạ, ai bảo Tễu gọi bà thì Tễu gọi b...à...ơ...i ngong lú ngong lô. Tễu ngoan nhưng cũng có nhiều tật xấu, nào là cắn, làm nũng, ngứa cô ăn vạ, lúc thì đòi đi chơi, lúc thì đòi bé nhưng không có ai bế Tễu cả, rồi Tễu khóc được một lúc lại ngừng và lấy đồ chơi ra “xếp xếp” “sắp sắp”. Bé Tễu rất thích đi, cứ thả xuống là cắm đầu cắm cổ chạy, ngã huych thì Tễu lại đứng dậy và đi tiếp. Tễu không bao giờ quậy phá linh tinh và không nghịch dại làm chết người.

Em rất quý bé Tễu vì bé luôn đem lại những tiếng cười sáng khoái về hành động, lời nói và Tễu không nghịch dại.

Đề 4: Tả cánh đồng lúa quê em vào buổi sáng ?

Bài làm 1:

Sáng nào em cũng đi trên con đường quen thuộc để đến trường. Hai bên đường có nhiều cảnh đẹp nhưng em thích nhất là được ngắm cánh đồng lúa quê em vào buổi sáng. Cánh đồng quê em rộng mênh mông. Mãi tíu phía xa mới nhìn thấy màu xanh rì của những lũy tre làng viền quanh cánh đồng.

Sáng sớm, trên cánh đồng, không gian thật thoáng đãng, mát mẻ. Mọi cảnh vật im

lìm như còn chìm trong giấc ngủ. Thỉnh thoảng mới nghe thấy tiếng kêu thảng thốt của một chú vạc đi ăn đêm, lạc đàn gọi bạn. Tiếng kêu như xé rách khoảng không yên tĩnh. Một làn gió nhẹ thoảng qua, cả cánh đồng xào xạc một âm thanh dịu nhẹ. Hương lúa thoang thoảng lan theo trong gió. Những tia nắng đầu tiên phớt nhẹ đây đó trên các thửa ruộng còn chìm trong màn sương bàng bạc làm cả biển lúa xao động tạo thành những làn sóng nhẹ xô đuổi nhau chạy mãi ra xa. Lác đác đã có bóng người đi thăm đồng, thỉnh thoảng họ lại cúi xuống xem xét. Thời kì này lúa đang vào mây. Từng khóm lúa trĩu xuống vì bông lúa vừa dài lại vừa to. Em bước xuống bờ ruộng, nâng trong tay bông lúa nặng hạt, em trầm nghĩ: năm nay chắc được mùa to.

Nắng đã lên cao, cánh đồng lúa bây giờ ánh lên màu xanh pha vàng tươi sáng. Xa xa, đàn cò trắng bay rập rờn càng làm tăng thêm vẻ đẹp của đồng quê.

Ngắm nhìn đồng lúa quê mình hứa hẹn một vụ mùa bội thu lòng em lâng lâng một niềm vui khó tả.

Bài làm 2 :

Buổi sáng trên cánh đồng quê em thật là đẹp.

Nhìn từ xa, cả cánh đồng vẫn còn chìm trong màn sương đêm yên tĩnh. Không khí trong lành mát rượi. Những giọt sương long lanh đọng trên lá lúa như những viên ngọc nhỏ bé tuyệt đẹp. Đàng đông, ông mặt trời thức dậy từ từ nhô lên sau lũy tre làng. Vạn vật đều bừng tỉnh sau một giấc ngủ dài. Trên ngọn cây cao gần đó, mấy chú chim họa mi hót líu lo, đón chào một ngày mới bắt đầu.

Từ xa, men theo con đường làng, lác đác một vài bác nông dân đi thăm đồng, vừa đi vừa trò chuyện. Thỉnh thoảng, các bác lại cúi xuống xem xét có vẻ rất vui. Nhìn những bông lúa trĩu nặng, đung đưa theo gió, em nghĩ chắc là mùa này lại được bội thu.

Nắng đã lên cao. Sương bắt đầu tan. Bầu trời mùa thu xanh trong và cao vút. Những đám mây trắng xoá tựa như bông, lững lờ trôi trên bầu trời rộng mênh mông. Toàn bộ cánh đồng được bao phủ bởi một màu vàng xuộm của lúa chín, lác đác một vài ruộng lúa cấy muộn vẫn còn màu xanh. Những bông lúa trĩu nặng hạt đều tăm tắp, chắc và mẩy uốn cong mềm mại, ngả vào nhau thì thầm trò chuyện. Mỗi khi có gió, những sóng lúa lại nhấp nhô, xô đuổi nhau chạy mãi vào bờ. Một mùi hương thơm dịu dàng, thoang thoảng bay xa, hoà lẫn trong không khí làm người ta có cảm giác mát mẻ, dễ chịu lạ thường. Ông mặt trời đã lên cao. Nắng cũng đậm dần. Người trong làng bắt đầu đi chợ nhộn nhịp trên con đường xuyên qua cánh đồng. Các bà, các chị gánh ra chợ những mớ rau thơm, những bẹ cải sớm hay những bó huệ trắng muốt... Một không khí tươi vui hoà quyện lại tạo thành một bức tranh làng quê thanh bình, yên ả, sống động và đầy màu sắc.

Ngắm nhìn tất cả cảnh vật trên cánh đồng lúa quê mình, em thấy những hình ảnh ấy thân thương làm sao. Một tình yêu quê hương tha thiết dấy lên trong lòng em. Em sẽ cố gắng học thật giỏi để sau này lớn lên xây dựng quê hương thêm giàu đẹp.

ĐỀ 5 : Tả vườn hoa ?

Đợt nghỉ hè vừa qua, mẹ cho em về quê để thăm họ hàng. Trong số họ hàng đó, em được mẹ dẫn vào nhà bác Tãi chơi một ngày. Sau vườn nhà bác Tãi có một cái vườn rộng nhưng bác chỉ trồng một số cây hoa thôi.

Khu vườn hình vuông, diện tích khoảng ba mươi mét vuông. Khi đứng trước khu vườn là em đã thấy những bông hoa đầy màu sắc đang đưa tay ra đón lấy bầu không khí trong lành và những tia nắng ấm áp của mùa xuân. Ở chính giữa là những nàng công chúa

hoa hồng kiêu diễm đang hé nở để đón gió mát. Phía bên trái là những cô bé, cậu bé hướng dương vàng óng được mặt trời chiếu sáng, trông giống những ông mặt trời bé xinh. Đứng ngay sau hoa hướng dương là mấy chị huệ đang khoác trên mình một bộ xiêm y trắng muốt và mềm mại. Còn phía bên phải là những cô hoa cúc có một màu vàng tươi như ánh nắng của mùa thu. Xung quanh là cả một hàng rào râm bụt đỏ chót đang rung rinh cười đùa với gió. Trong vườn chỉ có hoa hồng có hương thơm thoang thoảng và hoa huệ có hương thơm dịu dịu thôi. Nhưng những buổi chiều thì chúng luôn làm cho những chú ong đến để hút mật, còn những chú bướm đến để rong chơi thoả thích. Vào đúng buổi chiều, bác Tãi đưa cho em một cái kéo, một cái bay và cái bình tưới cây, rồi dắt em ra vườn hướng dẫn cho em cách chăm sóc cây. Trước tiên, em cầm kéo cắt hết những cái lá bị úa, rồi cầm cái bay xới cho đất thật tơi xốp. Cuối cùng là tưới nước cho cây. Khi tưới thì phải tưới vừa nước, nếu ít quá hay nhiều quá thì sẽ làm cho cây bị chết. Khi phải về thành phố thì em rất muốn ở lại để chăm sóc vườn hoa cho bác Tãi nhưng thời gian nghỉ hè đã hết.

Và em mong muốn rằng, năm sau mà em có về đây thì em sẽ giúp bác Tãi trồng thêm nhiều cây hoa hơn nữa.

Đề 6 : Tả ngôi nhà của em ?

Tất cả mọi người đều có tổ ấm, gia đình em cũng vậy. Ngôi nhà của em ở số nhà 80 ngõ 27 Cát Linh thành phố Hà Nội đông vui, nhộn nhịp.

Ngôi nhà khá rộng, cao ba tầng và được kiến trúc theo kiểu chữ L. Ngay trước cửa nhà có thêm dốc đất xe. Ngôi nhà được khoác một áo choàng màu trắng. Cửa sắt, cửa sổ đều mặc chiếc áo màu vàng kem bông bênh và dịu dàng. Bước vào trong nhà ở phía bên phải cạnh phòng bếp là gian nhỏ để giá dép và xe máy hiện ra như một lời chào khiêm tốn. Ở giữa nhà, ba em kê bộ bàn ghế màu nâu đỏ và cái bàn kính để tiếp khách. Ở trên tường, ba em treo một bức tranh vẽ cảnh núi rừng. Dưới đó là cái ti vi treo tường màu đen loáng bóng. Sát tường là chiếc tủ kính với bộ trang phục màu vàng tươi. Bên trong bày rượu và lọ hoa. Phía trong là gian bếp nhỏ, nơi mẹ em nấu những món ăn ngon cho cả nhà. Dưới nền nhà là các bậc cầu thang đều được lát gạch bông mát mẻ. Men theo cầu thang lên tầng là phòng riêng của ông em. Mọi đồ đạc đều được xếp gọn gàng, ngăn nắp, thoáng mát. Góc học tập thân thương và gần gũi của em và em Linh được kê sát cửa ban công tầng hai nơi có nhiều ánh sáng. Trên tầng ba là phòng riêng của ba mẹ em, em, em trai em. Gần bàn phấn của mẹ em được kê một cái giường đơn với chăn ga, gối, đệm đầy đủ. Kế đó là cái tủ véc – ni đựng quần áo. Hai cánh tủ dát gương bóng loáng. Đối diện phòng là ban công bày chậu hoa và cây cảnh. Các đoá hoa và nụ hoa chúm chím rất xinh xắn, đặc biệt là mấy giỏ hoa lan tím em mới trồng tháng trước nay đã nở tím một màu. Ngày ngày, những tia nắng đua nhau chiếu vào nhà, làm không gian bừng sáng. Đâu đó tiếng chim đang hoà tấu một bản nhạc vui vẻ.

Em rất yêu nhà em. Nó đã che chở cho gia đình em suốt bao nhiêu năm nay. Ngôi nhà thân yêu chứa chan vô vàn kỉ niệm ấu thơ của em.

(Lê Tuấn Bình – Lớp 5G)

Đề 7 : Tả cơn mưa ?

Bài làm 1:

Một buổi sáng, có những đám mây lạ bay về. Những đám mây lớn và nặng trĩu, đặc xịt bao trùm cả một vùng trời. Gió bỗng nổi lên mang theo hơi nước lạnh đến gai cả người. Mưa đã xuống rồi.

“ Lẹt đẹt... lẹt đẹt”. Tiếng mưa rơi xuống mái tôn hiên nhà nghe thật chát chúa như những tiếng viên đá nhỏ rơi từ trên cao xuống. Mưa to dần đến xối xả, ngoài sân bắt đầu nổi những quả bong bóng trắng xoá. Người đi đường tranh nhau tìm chỗ tránh mưa. Con mèo bị ướt lướt thướt vội lao vút vào trong nhà để trú mưa. Nước xiên xuống các bụi cây, những cành lá vẫy tai run rẩy. Bỗng có một ánh chớp như cắt ngang bầu trời kèm theo tiếng sấm đùng đùng. Gió thổi mạnh càng làm cơn mưa ngày một to hơn. Lại một tiếng sấm nữa như phá tan khoảng không ra từng mảnh. Ở bên góc nhà mưa xối từ trên trần xuống giống như thác đổ, nước bắn tung toé tạo ra những chùm pháo hoa lớn trông rất đẹp. Gió lại tiếp tục thổi, mưa ngớt dần kèm theo vài tiếng sấm nhỏ xa xa. Trên bầu trời, bảy sắc cầu vồng xuất hiện trông thật đẹp mắt. Bầu trời lúc này rất sáng và mát mẻ. Trên cây mấy chú chim chào mào thi nhau hót nghe thật vui tai.

Sau cơn mưa, dường như cảnh vật được tiếp thêm sức sống. Làm cho con người cảm thấy sáng khoái dễ chịu hơn rất nhiều. Cơn mưa thật là kì diệu, thật là tuyệt vời.

(Nguyễn Khánh Linh – 5G)

Bài làm 2 :

Hôm ấy, em đang đi trên đường đến trường. Lúc ấy, trời đang nắng gay gắt. Một lúc sau, trời bắt đầu tối sầm lại. Chuồn chuồn bay thấp, gió thổi lạnh lạnh. Mây đen ùn ùn kéo đến, che kín ông mặt trời. Mây đen dày đặc, đen xì xì, xám xịt lại. Gió nổi âm âm như rất điên cuồng, giận dữ. Mỗi lúc, gió nổi càng mạnh, và to dần lên. Lá cây rung mạnh, bay tứ tung như chim đang đập cánh mạnh để bay. Cây đung đưa như đang mưa theo gió. Bụi bay toả ra như một màn khói kêu rì rào.

Mưa đã đến, những giọt mưa đầu kêu lẹt đẹt... lẹt đẹt. Mái trường em kêu lộp cộp, lách tách. Chim chóc bay toản loạn như một chùm pháo hoa nổ tung ra nhiều màu làm cho màu đen sầm tối thêm chút sinh động. Mưa rơi xiên xẹo như những chùm lao, tên phi thẳng xuống mặt đất. Mưa xuống sầm sập. Giọt thì bay, giọt thì lượn gọi cho em thấy mưa như trong bài hát:” Chú bộ đội và cơn mưa”. Bụi nước toả trắng xoá như một màn sương mù. Trong lớp tối sầm lại. Các bạn thi nhau bàn tán xôn xao về trận mưa rào này. Một mùi nồng ngai ngái, xa lạ bốc lên. Mưa rơi ào ào như suối chảy làm cho trường bị ngập. Mưa đập bùng bùng, đồm độp vào lá cây bàng. Bỗng vòm trời vang lên một tiếng ì ầm ục ục. Tiếng sấm nổ vang trời. Đôi lúc, có những tia chớp xé ngang bầu trời đen âm u, tối tăm. Những con chó kêu:” ăng ăng” như sợ tiếng cười vang của ông sấm. Hai bên, cạnh khu phòng học toàn là người trú mưa. Mưa rơi hồi hả làm cho cây được tắm, uống nước hả hê. Mưa dần dần ngớt. Trời rạng dần, chim bắt đầu bay về hót líu lo làm cho ai cũng cảm thấy hết mưa rồi. Mưa đã tạnh. Những giọt mưa đọng lại làm cho những tia nắng chiếu vào trông như những viên kim cương lung linh, lóng lánh.

Mặt trời đã lộ ra sau những bụi cây vừa được tắm mát. Người người bắt đầu rời khỏi hai dãy nhà đi về. Thiên nhiên đã cho ta những giọt mưa để làm dịu đi cái nóng, tạo ra không khí mát mẻ, không còn sự oi bức của mùa hè mà bắt đầu một mùa thu trong lành. Cảnh mưa thật là đẹp, nó như một bức tranh sinh động.

(Nguyễn Công Tùng – 5G)

Đề 8 : Tả cơn mưa đầu hè ?

Quê em là vùng đất nắng lắm mưa nhiều. Những cơn mưa đầu hè luôn mang lại sự tươi mát cho quê em. Chiều qua cũng có một cơn mưa như vậy.

Trời đang nắng to, khí trời thật ủ dột, oi bức, không có tới một gió nào thổi qua cả. Cây cối đứng im lìm. Nắng như cái lò "bát quái" phả xuống mặt đất. Hàng chuỗi xơ xác

đứng rủ lá. Chú chó nhà em nằm dài ngoài hiên, thè cái lưỡi ra thở hừng hực vì không chịu được nóng.

Bỗng nhiên trời đang nắng đỏ mà tối sầm ngay lại. Ông mặt trời sợ gì mà trốn đâu mất. Thấy vậy lũ gà nhao nhác chạy vào chuồng vì tưởng trời sắp tối. Từ phía xa xa, em đã nghe thấy tiếng gió rào rào chạy lại. Mây đen cũng rủ nhau ùn ùn kéo đến. Mây như mang hơi nước nặng trĩu che kín đen cả một góc trời. Gió mỗi lúc một giạt mạnh, bốc từng đám cát bụi mù mịt như đập vào mặt người đi đường ran rát. Trên đường, người mỗi lúc một thưa dần. Ai cũng cố đạp thật nhanh để về nhà cho kịp khỏi ướt. Rồi, sấm nổ đùng đoàng. Chớp như xé toạc bầu trời đen kịt. Mưa bắt đầu rơi lộp bộp trên mái tôn. Tiếng mưa loong boong trong chiếc thùng hứng nước, đồm độp trên phiến nứa, gõ chan chát vào tàu lá chuối...

Lúc đầu, ngoài trời chỉ một vài hạt lách tách, càng về sau mưa càng to. Nước như thể có bao nhiêu trên trời là đổ xuống hết cả. Cây bông bé lũ con đầu tròn trọc lóc múa may quay cuồng trong gió. Hàng cau nghiêng ngả như người say rượu. Ngoài vườn, những con ếch nhái thi nhau đuối theo những con mối bị vỡ tổ. Trên đường, lũ trẻ thi nhau đuối chạy tắm mưa. Hai bên đường, loáng thoáng bóng người trú mưa. Chỉ một lúc sau, sân nhà em đã lung nước.

Thế nhưng, chỉ một lát sau mưa đã tạnh dần. Lũ gà chạy ra kiếm mồi. Trời rạng dần. Những chú chim lại bay ra hót ríu ran. Bầu trời như cao và xanh hơn. Ông mặt trời lộ ra, chói lọi trên vòm lá bưởi lấp lánh.

Mưa đã ngớt nhưng nước vẫn chảy từ mái nhà xuống ồ ồ. Những rạch nước nhỏ lênh láng trên khoảng vườn. Hết mưa rồi. Mọi người lại vội vàng đổ ra đường tiếp tục cuộc hành trình của mình.

Cơn mưa chiều qua đã làm cho đất trời quê em thêm sức sống mới. Nhờ cơn mưa này, lúa thêm tươi tốt. Em thầm nghĩ chắc năm nay quê mình lúa được mùa lắm đây.

*(Bài làm của học sinh Hoàng Thị Ngọc Anh - Lớp 5A1
2007 – 2008 - Trường Tiểu học Cao Nhân – Thủy Nguyên - HP)*

Đề 9 : Tả một cảnh sông nước ?

Bài làm 1 :

Quê hương ai cũng có một dòng sông bên nhà. Con sông quê gắn bó với tuổi thơ đời tôi... " . Đó là lời một bài hát rất hay. đúng vậy quê hương em cũng có một dòng sông hiền hoà và thơ mộng. Mỗi khi nhắc đến con sông quê hương, lòng em lại xốn xang một tình yêu quê hương tha thiết.

Con sông như một dải lụa trắng mềm mại vắt qua cánh đồng xanh mướt lúa khoai rồi chảy qua làng em. Dòng sông như lặng đi trước vẻ đẹp của xóm làng. nó trầm ngâm phản chiếu những hàng tre đổ bóng mát rượi xuống đôi bờ. Những buổi trưa hè nắng đỏ xuống mặt sông lấp lánh. Dòng sông lúc đó như một tấm gương dài phẳng lặng soi bóng mây trời. Trên mặt sông, một vài chiếc thuyền lá tre tí hon bồng bênh trôi đi mãi theo dòng nước trong xanh. Thỉnh thoảng lại có một chú bói cá lông xanh biếc hay một chú cò trắng như vôi đậu trên cành tre, mắt lim dim ngắm bóng mình dưới nước. Có những trưa, lũ trẻ chúng tôi rủ nhau ra sông tắm. Chúng tôi bơi lội, quẫy tòm tòm làm nước bắn tung toé khiến lũ chim cũng phải thảng thốt giạt mình, vỗ cánh bay đi.

Sông như người mẹ hiền ôm ấp, vuốt ve những đứa trẻ chúng tôi. Sông còn như người bạn tâm tình của tôi. Mỗi buổi chiều khi hoàng hôn buông xuống mặt sông lại nhuốm màu hồng rực. Đây đó, dưới lòng sông lại vọng lên tiếng gõ lanh canh của bác thuyền chài đánh cá làm rộn rã cả một khúc sông.

Buổi tối, khi ông trăng tròn vắt ngang qua ngọn tre, soi bóng xuống mặt sông lấp lánh. Mặt sông lại lung linh như được dát vàng, dát bạc. Thật là đẹp!

Con sông quê hương từ bao đời nay gắn bó với mỗi người dân quê em. Sông mang dòng nước ngọt lành làm xanh mát những ruộng lúa, hàng cây và làm cho quê hương em thêm giàu đẹp. Em mong ước con sông quê em vẫn mãi giữ được vẻ đẹp như ngày nào. Để sau này, khi em lớn lên, hình ảnh con sông quê yêu dấu, đẹp đẽ còn in mãi trong tâm trí em.

Bài làm 2 :

Tuổi thơ của em gắn liền với những cảnh đẹp của quê hương. Đó là những cánh đồng lúa thẳng cánh cò bay hay con đường quen thuộc in dấu chân quen... nhưng gần gũi và thân thiết nhất vẫn là dòng sông nhỏ đầy ắp tiếng cười của bọn trẻ chúng em mỗi buổi chiều hè.

Con sông là một nhánh của sông Hồng. Nó chảy qua bao nhiêu xóm làng, qua những cánh đồng xanh mướt lúa khoai rồi chảy qua làng em. Con sông như lặng đi trước vẻ đẹp của xóm làng. Nó trầm ngâm phản chiếu những hàng tre đổ bóng mát rượi xuống đôi bờ.

Buổi sáng dòng sông như một dải lụa đào thướt tha. Trưa về, nắng đổ xuống làm mặt sông lấp lánh một màu nắng chói chang. Trên những cành tre bên bờ, một gã bói cá lông xanh biếc hay một một chú cò lông trắng như vôi đang lim dim ngắm bóng mình dưới nước. Chiều chiều, bọn trẻ chúng em rủ nhau ra sông tắm. Chúng em đùa nghịch vẫy vùng làm nước bắn tung toé. Phía cuối sông vọng lên tiếng gõ lanh canh của bác thuyền chài đánh cá làm rộn rã cả khúc sông. Buổi tối, ông trăng tròn vành vạnh nhô lên khỏi rặng tre in bóng xuống mặt sông thì dòng sông trở thành một đường trăng lung linh dát vàng. Mỗi khi học bài xong, em và các bạn rủ nhau ra bờ sông hóng mát. Ngồi trên bờ sông ngắm cảnh và hưởng những làn gió mát rượi từ sông đưa lên, lòng em thanh thoi, sáng khoái đến vô cùng.

Em yêu dòng sông như yêu người mẹ hiền. Sau này dù thời gian có làm phai mờ những kỉ niệm thời thơ ấu nhưng hình ảnh dòng sông quê hương mãi mãi in sâu trong tâm trí em.

Bài làm 3 :

Chỉ khi nào được đi thường ngoạn trên sông Sài Gòn, ta mới thấy và cảm nhận được vẻ đẹp riêng và sự náo nhiệt của nó.

Dòng sông uốn lượn hiền hoà như một người thiếu nữ tuổi thanh xuân. Những chiếc tàu vận tải chở hàng xuống nhập khẩu quan trọng đang tiến về cảng. Những sà lan chở cát, đá chạy ịch trên sông. Rồi còn ghe, đò chở khách qua lại trên sông. Buổi trưa nắng gắt, dòng sông mới đẹp làm sao! Mặt nước lặng đi, dòng sông như một tấm gương để những chị mây trắng soi mình xuống dòng nước. Ánh nắng thoáng qua trên vành nón lá của một cô gái miền quê sông nước. Bầu trời dần dần quang đãng hơn, những tia nắng cũng lụi dần đi. Dòng sông trở nên thật êm ả. Ô! Đến bây giờ tôi mới biết rằng dòng sông này mang một màu đỏ đậm phù sa như bao con sông khác. Ở gần bờ, những đứa trẻ đang nô đùa cùng những người dân, kẻ giặt giũ người lấy nước, làm đục ngầu cả một đoạn sông. Tiếng cười nói chen lẫn tiếng động cơ tàu thật vui nhộn. Ngồi trên tàu, tôi có thể cảm nhận được dường như không khí trong lành của dòng sông đã xua tan sự ngột ngạt của phố thị. Nổi bật trên sông là những đám lục bình điểm xuyết những bông hoa màu tím dẹt. Những cánh hoa và nõn đọt của loài cây dại này có thể chế biến được những món ăn rất ngon.

Dòng sông từ lâu đã trở thành niềm tự hào của người dân thành phố.

Bài làm 4 :

Càng ra xa bên cảng, cảnh dòng sông càng thanh bình và êm đềm. Mặt sông uốn lượn như một tấm vải lụa trải dài đến xa tít chân trời, vắng bóng tàu thuyền nên sông cũng ít sóng đi, chỉ nghe soàn soạt vài tiếng sóng vỗ bờ. Những cụm lục bình đâu rồi nhỉ? Có lẽ chúng thấy mình quá nhỏ bé trước cảnh sông nước bao la nên đã trốn đi. Mặt trời đã chiếu những tia nắng gay gắt, mặt sông lấp lánh như được dát muôn ngàn viên pha lê. Ô kia, những chiếc thuyền đánh cá, chơ hàng buôn bán lặng lẽ đậu giữa dòng sông như đang ngẫm nghĩ điều gì đó. Bên cảng đã thưa dần, thấp thoáng đây đó những ngôi nhà cao tầng trong làn sương mờ mờ ảo ảo. Bên kia, nhà cũng ít lại, những vườn cây trái xanh um chạy dài ven bờ sông. Gió lùa qua lá cây xào xạc, tràn xuống mặt nước mát rượi.

Đứng trước sông nước mênh mông, em thấy lòng mình nhẹ lênh lênh làm sao!

Đề 10 : Tả một cảnh đẹp quê hương hoặc một nơi em đã từng đến ?

Quê em ở Hội An. Một lần em được Ông cho về quê chơi. Ở đây có rất nhiều cảnh đẹp nhưng có lẽ đẹp nhất là bình minh trên Cửa Đại.

Hôm đó trên bãi cát em cảm thấy những làn gió mát rượi đang thổi vào thành phố. Hàng dừa khê rung rinh trước gió. Nước ngọn sóng lăn tăn cho một đợt thủy triều mới. Từ phía đông những tia nắng mặt trời xuất hiện. Mặt trời lên chiếu cả một vùng trời bao la. Mặt biển chuyển sang màu hồng khiến cho mặt nước trở nên lung linh huyền ảo hơn. Rồi bỗng nhiên một chú chim hải âu kêu lên phá tan sự hiu quạnh yên tĩnh ở xung quanh. Ngay sau đó từng đàn cá chuồn bay lên lại lặn xuống tạo ra những tiếng “tùm, tùm” như một dàn giao hưởng chào đón mặt trời. Từ dưới mặt nước những con sứa ngoi lên mặt nước để tắm nắng sau một đêm lặng giá. Từ xa những chiếc thuyền đang rẽ sóng đưa những mẻ cá ngon nhất cho người dân phố cổ. Ánh nắng đã soi sáng tất cả những ngôi nhà trên đường Lạc Long Quân. Trên đường bắt đầu có tiếng xe cộ qua lại. Thành phố chờ lại vẻ tập nập vốn có của nó.

Em rất yêu quê em nơi mà Ông cha em đã sống bao đời nay. Em rất muốn được trở về thăm quê em nhiều lần nữa, để thăm lại đền thờ tộc Trương, được nếm bánh vạc, mì cao lầu, được đi trên Chùa Cầu và được ngắm bình minh trên Cửa Đại.

(Trương Bách Chiến lớp 5B trường TH Hiền Lương, Hạ Hoà, Phú Thọ).

Đề 11 : Tả quang cảnh trường em trước buổi học ?

Tiểu học Cát Linh là tên ngôi trường thân yêu mà em đang học, nằm đối diện với khách sạn Horison. Hôm nay, em đến sớm làm trực nhật.

Hàng chữ đỏ thắm “Trường Tiểu học Cát Linh” nổi bật giữa nền vàng. Bước vào cổng trường, em đi qua cánh cửa sơn màu xám. Con đường dẫn vào trường thẳng tắp, bên phải là nhà chờ còn bên trái là bờ tường ngăn với cấp hai. Cái trống nằm im lìm trên giá như đang ngủ say chờ người đánh thức.

Sân trường hình chữ nhật, rộng rãi. Hàng dừa xoè tán lá xanh mượt toả mát một vùng. Trước mặt em là sân khấu nhỏ, phòng Đoàn Đội, phòng Ban Giám hiệu và phòng Hội đồng được trang trí ngăn nắp và khoa học. Sân khấu là nơi thường diễn ra lễ chào cờ, phát động thi đua hay những ngày kỷ niệm. Em đi nhanh qua dãy lớp một, hai, ba ở tầng một. Còn tầng hai thì dành cho khối bốn và năm. Các lớp học sáng sủa, đều có ảnh Bác

Hồ đang mỉm cười với đàn cháu thân yêu, ở dưới là khẩu hiệu “Đời đời nhớ ơn Bác Hồ vĩ đại” cùng bảng đen trang nghiêm và dãy bàn của bốn tổ học sinh. Những bức vẽ dán trên bảng thi đua do những bàn tay xinh xinh chúng em vẽ. Chúng em rất dễ nhầm lớp nếu không có tấm biển ghi tên lớp treo ngay ngắn trước cửa. Em bắt đầu công việc của mình. Em đi giặt khăn lau bảng ở sân sau. Vườn trường ở sân sau đầy những loại hoa cùng đua nhau khoe sắc. Lau bảng xong, em kê lại bàn ghế cho ngay ngắn. Trong mỗi tiết học đôi khi chúng em cần đồ dùng học tập và thư viện là nơi cung cấp cho chúng em. Cảnh đó là phòng học vi tính.

Những hồi trống đầu tiên vang lên, một buổi học bắt đầu. Ngôi trường này đã gắn bó với em. Em sẽ mãi không bao giờ quên những tháng năm em học ở nơi này.

ĐỀ 12 : Em hãy tả cảnh nhộn nhịp của sân trường em trong giờ ra chơi ?

Bài làm 1 :

Cả lớp đang chăm chú nghe cô giáo giảng bài. Ngoài sân trường chỉ nghe thấy tiếng gió vi vu thổi và tiếng chim hót líu lo. Khi cô giáo vừa kết thúc bài giảng, ba hồi trống báo hiệu giờ ra chơi vang lên giòn giã. Chúng em đứng dậy chào cô rồi ủa ra khỏi lớp.

Sân trường vắng lặng là thế bỗng ồn ào, náo nhiệt hẳn lên. Tiếng nói, tiếng cười, tiếng dép guốc hòa với tiếng lá cây xào xạc. Từ trên cao nhìn xuống, sân trường nổi bật màu trắng của những chiếc áo đồng phục và màu đỏ của những chiếc khăn đỏ đang phấp phới bay trên vai các bạn Đội viên. Trên sân trường, các bạn tổ chức nhiều trò chơi rất vui, nào là kéo co, bắn bi, mèo đuổi chuột... Giữa sân trường, Hùng và Thắng chơi đá cầu thật hay. Hùng tung cầu lên. Quả cầu xanh xoay tròn, bay vun vút, hạ xuống chân Thắng. Thắng đưa cầu lên rồi đá ngược trở lại phía Hùng. Quả cầu bay lên, hạ xuống như nhảy múa trên đôi chân khéo léo của hai bạn. Bỗng nhanh thoăn thoắt, Hùng đá mạnh quả cầu qua người Thắng làm Thắng không đỡ kịp. Hùng reo lên "Ha ha, thắng rồi". Nhóm của Lan thật nhanh trí khi chọn chỗ bóng mát dưới cây đa để chơi nhảy dây. Qua từng vòng thi, dĩ nhiên đội trưởng Lan giành chiến thắng rồi. Lan nhảy thật nhanh và nhịp nhàng, đến nỗi chỉ thấy loáng thoáng sợi dây và tiếng vun vút. Bạn nào cũng nhìn Lan bằng con mắt thần phục. Dưới gốc cây phượng, mấy em lớp một kia xem mẩu chuyện gì vui lắm nên cùng cười rúc rích. ở một góc sân trường, trò mèo đuổi chuột thật sôi nổi. Chú chuột lượn qua cây cọ rồi lại nhảy qua đám bắn bi thật lành nghề, làm chú mèo khổ sở cứ chạy theo mãi mệt bờ hơi tai. Mấy em xung quanh reo hò cổ vũ rồi lại nhảy cẫng cả lên. chưa phân được thắng bại thì bỗng "tùng, tùng, tùng", trống báo hết giờ chơi đã điểm. Chúng em nhanh chóng xếp hàng tập thể dục rồi vào lớp. Khuôn mặt ai cũng vui vẻ, rạng rỡ, nhưng nhiều bạn tỏ vẻ luyến tiếc. Các bạn còn hẹn nhau: "Mai chơi tiếp nhé!"

Không khí yên tĩnh trở lại trên sân trường. Giờ ra chơi tuy ngắn nhưng nó thật bổ ích, luôn giúp chúng em thoải mái để vào học tốt hơn.

Bài làm 2 :

Bây giờ đã là cuối tiết hai, sân trường vẫn vắng lặng. Ngoài kia, những tia nắng ghé vào cửa lớp xem chúng em học bài. Chú chim sơn ca hót véo von. Tiếng gió thổi vi vu. Hàng cây xanh rì rào làm cho sân trường như một bức tranh đầy màu sắc rực rỡ. Bỗng tùng! tùng! tùng! ba tiếng trống vang lên báo hiệu giờ ra chơi đã đến. chúng em đứng dậy chào cô rồi ủa ra sân như đàn ong vỡ tổ.

Sân trường lúc trước im lặng là thế mà bỗng nghe nhộn nhịp hẳn lên. Các nhóm đã xác định được chỗ chơi của mình. Tốp các bạn nữ nhanh chân xí ngay một chỗ đá cầu

dưới cây bàng. Các bạn nam cũng nhanh chân chộp ngay được chỗ mát để bắn bi. Dưới gốc cây đa làm gì mà vui thế nhỉ? à thì ra hai đội đang chơi kéo co. Lúc này sân trường được hòa trộn bởi màu trắng và đỏ. Màu trắng của những bộ đồng phục. Màu đỏ của chiếc khăn đỏ bay phấp phới. Các bạn nhảy dây thoăn thoắt chỉ nghe thấy tiếng vun vút chứ không nhìn thấy dây đâu. Năm bạn Hiền, Linh, Thảo, Hồng Anh và Phương là những bạn nhảy giỏi nhất lớp cùng đấu chơi với nhau. Cuối cùng chỉ còn mình Thảo nên ai cũng gọi bạn là "cựu nhảy dây trong lớp 5E" với thời gian là 30' đã nhảy được 300 chiếc. Mấy người đứng xem tỏ vẻ khâm phục Thảo. Hai bạn bắn bi cũng rất quyết liệt. Tú cứ xoa xoa bàn tay xuống đất không kể sạch hay bẩn, rồi lại đưa lên miệng hà hơi như phù phép cho bi mình thắng. Bỗng cách viên bi của Tú đập vào bi của Tùng thế là Tú được cộng một điểm. Mặt bạn tươi hẳn lên. Bạn Hùng đá cầu cũng rất tốt, trong phút chốc không chú ý suýt nữa Hùng đã làm rơi quả cầu. May quá! Hùng vội ngoặt chân ra đằng sau quả cầu như nhảy nhót trên chân bạn. Đến lượt Đạt dùng chiến thuật, nhưng vì chủ quan Đạt đã để lỡ một điểm. Cậu ta tức lắm nên muốn gỡ điểm ngay lập tức. Trò chơi kéo co là trò vui nhất của lớp em nên ai cũng tham gia. Trò chơi được chia làm hai đội. Một do Thắng làm đội trưởng. Còn em làm trọng tài. Khi em vừa thổi còi thì các bạn đã thi nhau mà kéo. Bất chợt đội bạn Tiên hô một! hai! bai! kéo làm cho đội Thắng không kịp trở tay ngã chổng chắt lên nhau. Các trò chơi đang tiếp diễn rất vui thì tiếng trống giông giã vang lên. Mặt ai cũng đỏ bừng bừng như thể hiện rõ sự hồi tiếc. Có bạn còn hẹn buổi sau chơi tiếp.

Buổi ra chơi này tuy ít ỏi nhưng nó làm em sáng khoái hơn sau những tiết học căng thẳng. Nó cũng làm em không thể quên được những kỉ niệm đẹp đẽ dưới mái trường thân yêu này.

ĐỀ 13 : Tả quang cảnh trường em sau buổi học ?

Trời đã về chiều. Nắng trên sân trường đã tắt. Chỉ còn gió lao xao trong những tán lá bàng, lá phượng và thổi dọc hành lang vắng vẻ. Chúng em đang học tiết cuối cùng của buổi học hôm nay.

Trước giờ tan học, sân trường và dọc hành lang các lớp đều vắng vẻ, yên lặng. Thế nhưng phía ngoài trường, ở cả ba cổng đều chật ních xe cộ và phụ huynh đang đứng đợi đón con em. Nắng chiều đã nhạt, chỉ còn toả dịu trên ngọn cây và mái ngói. Hòi chuông báo giờ tan học vang lên. Tiếng chào thầy cô giáo từ các lớp vang lên rõ mồn một. Chừng một, hai phút sau, từ các lớp học, học sinh vui vẻ toả ra hành lang, ra sân và đi về phía cổng chính cùng hai cổng phụ. Trường em xếp hàng rất nề nếp. Chúng em cùng anh chị lớp trên nên luôn nhường các em lớp một, hai, ba đi trước sau đó chúng em nối đuôi đi theo sau. Ra đến cổng trường chúng em mới dám phá hàng. Tiếng cười nói râm ran. Người bước bình thản, người đi vội vàng, người hồ hởi vì vừa làm tốt bài kiểm tra còn người nào có vẻ mặt buồn xo là không làm được bài hay vừa bị điểm kém. Được gặp bố mẹ hoặc người thân đến đón, ai nấy đều cười rồi leo lên phía sau xe đạp hoặc xe máy. Người khoe chuyện này, người khoe chuyện khác, ríu rít cả lên. Xe cộ phải lách mà đi nhưng ai nấy đều hoà nhã, vui vẻ, không hề xảy ra chuyện đụng chạm hay to tiếng. Những bạn đi bộ nép theo bờ tường mà vượt nhanh khỏi chỗ đông. ở hai bên cổng phụ có các bà ngồi bán quà vặt trông những thứ quà ăn mới hấp dẫn làm sao, nhưng các bạn trường em rất ngoan không bao giờ ăn quà vặt linh tinh.

Chừng mười lăm phút sau, hành lang, sân trường và ngoài cổng đã vắng hẳn người. Lúc này các thầy cô mới dắt xe ra về, còn các cô chú công nhân viên vẫn tất tưởi dọn dẹp. Mấy bạn bố mẹ đến đón muện đứng thập thò ở cổng lúc lúc lại bước ra ngoài nhìn ngược,

nhìn xuôi, về sót ruột. Từ sáng bố đã báo là chiều này có việc bận, sẽ đến đón em vào lúc năm giờ nên em yên tâm ngồi chơi với bác bảo vệ.

Buổi tan học diễn ra nhanh chóng, gọn gàng, có trật tự. Ai nấy đều vui vẻ trở về với mái ấm của gia đình mình.

Đề 14 : Em hãy tả quang cảnh buổi lễ chào cờ đầu tuần của trường em ?

Bài làm 1 :

Thế là đã đến thứ hai rồi! Em đến trường sớm hơn mọi ngày một chút, vì hôm nay tổ chức lễ chào cờ.

Trời hôm nay thật là đẹp! Những đám mây trắng nhõn nhõn bay trên bầu trời xanh ngắt. Tại sân trường, chúng em đã có mặt đông đủ. Oa! Mọi người ăn mặc thật là đẹp. Màu trắng của chiếc áo đồng phục, màu đen của những mái tóc, màu áo dài của các cô giáo và màu đỏ tươi của chiếc khăn đỏ luôn mang trên vai các bạn Đội viên. Tất cả hòa vào nhau trông như một khu vườn đầy hoa. Những chiếc ghế xanh, đỏ, tím, vàng xếp thành hàng như một chiếc tàu đang chạy. Trên khán đài, cô tổng phụ trách, thầy hiệu trưởng và cô hiệu phó đang thoăn thoắt chuẩn bị cho buổi lễ chào cờ. Các bạn đội trống mặc bộ quần áo trắng toát đang đánh trống thừ: Tùng! Tùng! Tùng!. Tiếng trống kéo dài vang lên như thúc chúng em vào xếp hàng. Khi cả trường đã ổn định, tiếng hô đồng tấu của cô tổng phụ trách từ loa vang lên: “Mời các thầy cô giáo và toàn thể các con học sinh đứng dậy làm lễ chào cờ”. “Nghiêm! Chào cờ... Chào!”. Những bàn tay búp măng của các bạn Đội viên giơ lên. Hàng nghìn con mắt hướng về lá Quốc kì. Sao mà im lặng thế, những tiếng chim hót líu lo, tiếng cười đùa như đã biến mất. Từ loa vang lên: “Quốc ca”. “Đoàn quân Việt Nam đi chung lòng cứu nước, bước chân dồn vang trên đường gập ghềnh xa...”. Bài hát như nhắc chúng em nhớ đến bao chiến sĩ dũng cảm đã ngã xuống cho Tổ quốc độc lập tự do. Quốc ca kết thúc, Đội ca vang lên: “Cùng nhau ta đi lên theo bước Đoàn thanh niên đi lên, cố gắng xứng đáng cháu ngoan Bác Hồ...”. Bài hát như muốn nhắc nhở chúng em phải cố gắng chăm chỉ học hành để xứng đáng làm cháu ngoan Bác Hồ kính yêu. Quốc ca và Đội ca kết thúc. Cô tổng phụ trách nói: “Vì Tổ quốc xã hội chủ nghĩa, vì lí tưởng của Bác Hồ vĩ đại, sẵn sàng!”. Tiếng hô to đều của cả trường vang lên: “Sẵn sàng” như lay động cả một bầu không khí. Thầy Hiệu trưởng lên nhận xét thi đua và phổ biến công tác trong tuần cho khối bốn và năm. Thầy khen lớp em đạt nhiều thành tích trong đợt hai mươi tháng mười một. Buổi lễ kết thúc, chúng em lần lượt xếp hàng vào lớp.

Khi vào lớp, hình ảnh của lá cờ vẫn thấp thoáng đâu đây trong phòng học. Mái trường thân yêu với những lá cờ đầu tuần mãi mãi sẽ không bao giờ phai mờ trong tâm trí chúng em.

(Nguyễn Vũ Nga - 5E)

Bài làm 2 :

Hôm nay, em thấy các bạn mặc quần áo rất đẹp và gọn gàng. Về mặt ai cũng rạng rỡ. Thì ra trường em tổ chức lễ chào cờ đầu tuần.

Bây giờ đã là cuối mùa thu đầu mùa đông, tiết trời se se lạnh. Bầu trời trong vắt không một gợn mây đen. Những tia nắng hiem hơi tìm cách chiếu xuống sân trường. Hàng cây xào xạt thổi. Gió thổi vi vu. Chim hót líu lo. Tạo ra bức tranh đầy màu sắc. Tốp các bạn nữ ngồi thành nhóm kể chuyện cười với nhau. Nhóm các bạn nam đùa nghịch, đọc báo thật thú vị. Tuy thế nhưng các bạn vẫn không quên chiếc khăn đỏ trên vai. Hôm

nay, các thầy cô giáo cũng mặc đẹp hơn mọi ngày. Các cô giáo trong bộ áo dài thướt tha. Thầy giáo mặc bộ comple trông thật bảnh trai. Thầy cô chạy đi chạy lại trên cầu thang để chuẩn bị cho buổi lễ. Dưới sân trường đã tấp nập những hàng ghế xanh, nâu, đỏ. Đội trống trong bộ nghi lễ trắng, đầu đội mũ ca nô cũng đã sẵn sàng. Đúng 7 giờ 30 phút tiếng trống giã báo hiệu buổi lễ chào cờ đã đến. Tượng Bác Hồ đã được mang ra. Như Bác Hồ cũng về dự lễ chào cờ với chúng em. Chúng em nhanh chân vào hàng. Hiệu lệnh Chào cờ! Chào! của cô tổng phụ trách vang lên. Mọi người đứng nghiêm trang đồng thời những búp măng non giờ lên. Tiếng trống Đội nổi lên. Lá cờ Tổ quốc dần dần được kéo lên đỉnh cột. Ai cũng ngược nhìn lá cờ, lòng họ lại rộ lên một cảm xúc khó tả như lá cờ đang nhắc nhở họ nhớ đến các anh hùng liệt sĩ đã đổ máu giành lại độc lập cho đất nước. “Đoàn quân Việt Nam đi chung lòng cứu quốc, bước chân dồn vang trên đường gập ghềnh xa”. Đó chính là lời đầu của bài Quốc ca mà chúng em thường hát. Nó luôn bên em, nhắc nhở em phải học tập chăm chỉ để vun đắp cho Tổ quốc ngày càng giàu mạnh. “Cùng nhau ta đi lên theo bước Đoàn thanh niên đi lên cố gắng xứng đáng cháu ngoan Bác Hồ”. Đó chính là bài Đội ca. Đội sẽ dìu dắt em trong học tập, kỉ luật và vui chơi theo năm điều Bác Hồ dạy. Nó sẽ giúp em khôn lớn, trưởng thành tiến bộ trong thời kì còn thơ ấu. Cả trường im lặng nghe cô tổng phụ trách đọc lời tuyên thệ: “Vì xã hội chủ nghĩa, vì lí tưởng của Bác Hồ vĩ đại, sẵn sàng!”. Cả trường đồng thanh hô: “Sẵn sàng” như xé tan bầu không khí im lặng. Bây giờ chim vẫn hót líu lo, gió vẫn thổi vi vu, hàng cây xanh rì rào. Cô tổng phụ trách đọc bảng thi đua. Khi nghe lớp mình xếp loại “Tốt”, em rất vui. Thầy hiệu trưởng dặn dò xong, chúng em lần lượt lên lớp.

Hình ảnh lá cờ, bài quốc ca, đội ca cùng với lời tuyên thệ mà em được nghe trong buổi lễ chào cờ sẽ là hành trang theo em suốt cuộc đời. Để em có thể giúp ích cho xã hội.
(Nguyễn Thị Thu - 5G)

Đề 15 : Hãy tả ngôi trường thân yêu đã gắn bó với em nhiều năm qua ?

Đã bốn năm trôi qua kể từ ngày tôi bắt đầu học tiểu học. Biết bao nhiêu kỷ niệm buồn vui cùng những năm tháng học trò đã trôi đi dưới mái trường tiểu học Cát Linh thân yêu. Ngôi trường vẫn còn đó chỉ có đám học trò chúng tôi là lớn dần và sẽ phải rời xa mái trường.

Dù đã nhiều năm trôi qua nhưng ngôi trường vẫn vậy, chẳng thay đổi là bao. Cánh cổng sắt xanh với tấm biển phôi dòng chữ “ TRƯỜNG TIỂU HỌC CÁT LINH” đỏ thắm vẫn luôn mở rộng đón chào những học sinh mới và tạm biệt những học sinh cuối cấp như chúng tôi. Đi vào sân trong sân trường, tôi luôn cảm thấy dễ chịu và thoải mái với bao cây xanh. nào cây đa cổ kính, trầm tư xé bóng những trưa hè, nào cây hoa sữa non dáng gầy gầy, xương xương, hay anh bàng cao cao, lá xanh màu ngọc, hàng cây cau cảnh xanh mát, tỏa hương thơm ngát,...tất cả gọi nên vẻ đẹp tuyệt vời cho trường tôi. Ở giữa sân trường là sân khấu, nơi mà chúng tôi được nghe, thưởng thức những tiết mục đặc sắc, hay đó cũng là nơi cô tổng phụ trách chỉ huy buổi chào cờ, những ngày lễ lớn. Bên cạnh là cột cờ với lá cờ đỏ tươi, ngôi sao vàng năm cánh như nhắc nhở chúng tôi phải biết ơn những người đã hy sinh về nền độc lập dân tộc Việt Nam . hai bên cạnh sân trường là hai dãy nhà hai tầng, ba tầng. Đó là các phòng học lớp 1, lớp 2, lớp 3, lớp 4 và lớp 5. Nhìn từ xa, hai dãy nhà như một con tàu rộng lớn đưa chúng tôi tới những bến bờ của tri thức. Trong mỗi lớp học đều được trang trí những cảnh phong lan và đầy đủ đồ dùng: bàn ghế, bảng, quạt, ti vi, đầu đĩa...Ở các lớp còn được treo ảnh bác Hồ rất ngay ngắn. Vuông góc với dãy lớp học là các phòng làm việc như phòng thầy hiệu trưởng, phòng cô hiệu phó, phòng đoàn đội, phòng tài vụ và đặc biệt là phòng vi tính giúp chúng tôi hiểu thêm về

Trung Tâm Gia Sư Tài Năng Việt

<https://giasudaykem.com.vn/tai-lieu-mon-tieng-viet-lop-5.html>

cộng nghệ thông tin, thư viện với các loại sách giáo khoa, tham khảo truyện đọc giúp ích cho chúng tôi rất nhiều trong học tập.

Ngôi trường tiểu học Cát Linh đã ghi dấu trong trái tim tôi một thời học sinh đầy mơ ước. Tôi sẽ không bao giờ quên nơi này cũng những chuỗi ngày đẹp để đây ắp những kỉ niệm bên thầy cô, bạn bè.

(Xuân Mai – 5E)